

[Hassing-Jørgensen.]

slaaet en rimeligere Begrænsning af Udbyttet, idet man dog tager Hensyn til det Stadium, de paagældende Selskaber havde naaet for Krigens Udbrud. At man ikke tager Hensyn til den Udvikling, de har gennemløbet siden — naa ja, det kan man maaske senere tage Hensyn til.

Og saa er der naturligvis ogsaa sket en stor Forbedring, for saa vidt som man har undtaget Direktører og Funktionærer fra den Begrænsning, som indeholdtes i Loven, og som jo var uden Mening, uden nogen som helst Begrundelse. Det turde endogsaa være meget tvivlsomt, forekommer det mig, om det er lovligt at gribe ind i velerhvervede, skriftligt udformede Rettigheder, som Direktører og Funktionærer har erhvervet sig. Imidlertid, dette bortfalder, og dermed forventer man vel, at Antallet af Modstandere af denne Lov vil indskrænkes, hvilket ogsaa er en politisk Fordel. Lovforslaget indskrænker sig altsaa nu til at begrænse Vederlaget til Bestyrelsesmedlemmer. Ud fra hvilke Forudsætninger man mener at kunne skrive Regler for, hvorledes Bestyrelsesmedlemmer skal kunne honoreres, foreligger der selvfølgelig ingen Oplysning om, og saadanne vil vel ogsaa vanskeligt kunne fremkomme, selv om jeg nu benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Handelsminister, om han er i Stand til at give nogen Begrundelse for de foreslaaede Regler. Jeg skal i øvrigt ikke dadle den højtærede Handelsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag — skønt der jo ingen Tvivl kan være om, at han er en af dem, som forstaar sig noget paa disse Spørgsmaal —, da de Vilkaar, den højtærede Handelsminister arbejder under, selvfølgelig i meget høj Grad undskylder dette.

Jeg skal ikke gaa ind paa nogen yderligere Kritik af Lovforslaget, men vil gerne benytte Lejligheden til at bede den højtærede Handelsminister klare et rent teknisk Spørgsmaal i Loven. I den foregaaende Lov stod der, at Udbetalingen til Bestyrelsesmedlemmer „som Tantième eller som Gratiale eller andet af Generalforsamlingen eller Ledelsen vilkaarligt fastsat Vederlag“ skulde begrænses paa den i Loven angivne Maade. Det er kun een af de Enkeltheder i den foregaaende Lov, som tydeligt vidner om, med hvilken Uforstand den har været affattet. Hvad vil det sige: en Tantième eller et Gratiale eller andet af Generalforsamlingen eller Ledelsen vilkaarligt fastsat Vederlag? Enten er det fastsat af Generalforsamlingen eller ikke fastsat af Generalforsamlingen, men det kan ikke fastsættes uvilkaarligt

af Generalforsamlingen. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Halvdan Hendriksen]): Det staar der heller ikke i Lovforslaget). Nej, ikke i Lovforslaget, den Bestemmelse gaar ikke igen nu. Men altsaa, denne ganske uklare Affattelse gav i Fjor Anledning til Overvejelser om, hvorledes Bestemmelsen skulde forstaaes. Saa vidt mig bekendt er man blevet enig om at forstaa det saaledes, at hvis et Bestyrelsesmedlem faar et fast Honorar plus en Tantième, berører Begrænsningen ikke det faste Honorar, men kun Tantièmen. Saaledes har jeg forstaaet, det er blevet fortolket. Men nu benytter Lovforslaget andre Udtryk, idet der simpelt hen i § 6 staar: „de Beløb, der udbetales som Vederlag“. Det er sprogligt forstaaeligt, men i Betragtning af den Fortolkning, man har givet Bestemmelsen i den foregaaende Lov, vil jeg gerne af den højtærede Minister have at vide, om man nu dermed mener, at de samlede Beløb skal være underkastet Begrænsning, baade det faste Vederlag, der udbetales i Henhold til Vedtagelse paa Generalforsamlingen, og Tantièmen, eller om man fremdeles ligesom i Fjor vil fortolke det saaledes, at fast Honorar er undtaget fra Begrænsningen.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (*Halvdan Hendriksen*): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for de samarbejdende Partier for de velvillige Udtalelser og for den Tilslutning, man har givet Lovforslagets Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Retoft har forstaaet Bestemmelserne i § 3, 2det Stykke, helt rigtigt; kun under de Forudsætninger, det ærede Medlem her gjorde Rede for, er det muligt for Selskaber at foretage Udbytteudbetalingen.

Det ærede Medlem Hr. Christiani omtalte § 4, Konjunkturfonden, og spurgte, om ikke det var muligt at give en noget lempeligere Form for dens Anvendelse. Over for dette Spørgsmaal maa jeg sige, at Hensigten med Forslaget er, at Konjunkturfonden skal ligestilles med den lovmæssige Reservefond og kun kan anvendes til samme Formaal som denne. De Beløb, der henlægges til Konjunkturfonden, er ikke døde Penge, det er Beløb, der arbejder for det paagældende Selskab, men Beløb, man kun maa anvende, naar Selskabet er, om jeg saa maa sige, i en Nødssituation, paa samme Maade som man kan anvende den lovmæssige Reservefond. Det er altsaa en Konsolideringshensigt, Lovforslaget her har.

Det ærede Medlem Hr. Christiani mente yderligere, at Bestemmelsen i Lovforslagets